

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
ГЈУКТА КУШТЕТУЕСЕ
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 16. juna. 2017. godine
Br. Ref.:RK 1093/17

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju бр. KI130/16

Подносилац

Hamdi Ibrahim

**Ocena ustavnosti odluke SSK/бр. 74/2016 Sudskog saveta Kosova
од 06. jula 2016. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastаву:

Arta Rama-Hajrizi, председница
Ivan Čukalović, заменик председника
Altay Suroy, судија
Almiro Rodrigues, судија
Snezhana Botusharova, судија
Bekim Sejdiu, судија
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi
Gresa Caka-Nimani

Подносилац захтева

1. Zahtev je podneo Hamdi Ibrahim iz Podujeva (у дјалјем тексту: подносилац).

Osporena odluka

2. Podnositac osporava odluku SSK/br.74/2016 Sudskog saveta Kosova (u daljem tekstu: SSK) od 6. jula 2016. godine, koja mu je uručena 12. jula 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene odluke SSK-a kojom su, navodno, podnositoci povređena prava i slobode garantovane članom 40. [Sloboda Izražavanja] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i člana 10 [Sloboda Izražavanja] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).
4. Takođe, podnositac traži od Ustavnog suda (u daljem tekstu: Sud): ...” *da uvede privremenu meru, tako što će se odluka SSK-a od 6.07.2016. godine staviti van snage do donošenja konačne odluke od strane Ustavnog suda Republike Kosovo.“*

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 22 i 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilima 29. 54. i 55. Poslovnika o radu Suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Sudom

6. Dana 11. novembra 2016. godine, podnositac je podneo zahtev Sudu.
7. Dana 12. decembra 2016. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeni od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Bekim Sejdiu (sudija) i Selvete Gérxhaliu-Krasniqi (sudija).
8. Dana 20. decembra 2016. godine, Sud je obavestio podnositoca o registraciji zahteva i kopiju zahteva je prosledio Sudskom savetu Kosova.
9. Dana 1. januara 2017. godine, podnositac je Sudu dostavio dopunu zahteva od 11. novembra 2016 godine.
10. Dana 27. marta 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

11. Dana 29. juna 2015. godine, podnositac je u svojstvu predsednika Osnovnog suda u Prištini dao intervju jednoj radio televizijskoj stanici u kome je izneo svoj stav i komentarisao rad Državnog tužilstva Kosova.
12. Dana 4. decembra 2015. godine, Kancelarija državnog tužioca je podnela Disciplinskoj komisiji Sudskog saveta Kosova (u daljem tekstu: DKSSK) žalbu

u kojoj je teretila podnosioca za nedolično ponašanje prema članu 34, stav 1. tačka 1.4 Zakona o Sudskom savetu Kosova, koji se odnosi na povredu kodeksa etike profesionalnog ponašanja sudija.

13. Dana 31. marta 2016. godine DKSSK donela je odluku KD br.04/2016, kojom je podnosioca našla odgovornim za nedolično ponašanje i shodno tome, izrekla mu je meru disciplinskog ukora. U odluci DKSSK stoji:

„Komisija je smatrala da je predsednik Ibrahimi izjavom datom 29. juna 2015. godine na televiziji Koha Vizion u emisiji Puls prevazišao svoje nadležnosti kao predsednik suda koje su propisane u članu 24, tačka 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 Zakona o Sudskom savetu Kosova.“

14. Dana 27. aprila 2016. godine, podnositelj je uložio žalbu SSK na odluku DKSSK od 31.marta 2016. godine.

15. Dana 6. jula 2016. godine, SSK je doneo odluku kojom je odbacio žalbu podnosioca uz obrazloženje:

„Sudski savet Kosova je na osnovu člana 41. Zakona o sudskom savetu Kosova br. 03/L-223 razmotrio spise predmeta, pobijenu odluku, žalbene navode i nakon toga utvrdio da je žalba predsednika/sudije Hamdija Ibrahimija neosnovana.“

Navodi podnosioca

16. Podnositelj zahteva smatra „da se ovim odlukama krši pravo na slobodu izražavanja garantovano Ustavom Republike Kosova za upućivanja kritika na rad institucije ili nosilaca odgovornosti u toj instituciji, a posebno kada jedna osoba koja ima zakonske nadležnosti da deluje ne deluje.“
17. Takođe, podnositelj dodaje da je „izjava predsednika suda, kao slobodno izražavanje mišljenja, je apsolutno bila u funkciji podizanja autoriteta pravosudnog sistema na Kosovu, a nikako u cilju omaložavanja bilo koje institucije ili pojedinca.“
18. Podnositelj, dalje, navodi „da odluke koje je doneo SSK doneto u upravnom postupku, da on protiv ove odluke prema zakonu ima mogućnost da iskoristi pravno sredstvo – da tužbom pokrene postupak upravnog spora pred Departmanom za administrativna pitanja koji deluje unutar predmetne i mesne nadležnosti Osnovnog suda u Prištini,... ali zbog činjenice da on direktno rukovodi i Departman za administrativna pitanja gde imenuje i udaljava sudske ovog Departmana on nije htio da iskoristi ovo pravno sredstvo.“
19. Podnositelj od Suda traži:
- „a) Da se zahtev proglaši prihvatljivim.

b) Da se uvede privremena mera, tako što će se odluka SSK-a od 6.07.2016. godine ostaviti van snage do donošenja konačne odluke od strane Ustavnog suda Republike Kosovo.

c) Da se utvrdi da odluka SSK-a od 6.07.2016. godine krši slobodu izražavanja garantovanu Ustavom Republike Kosova – član 40. Da se naloži SSK-u da odluku od 12.07.2016. godine proglaši nevažećom i kao takva ne proizvodi nikakvo pravo dejstvo.

d) Da se naloži SSK-u da obavesti Ustavni sud o sprovodenju odluke Ustavnog suda“.

Prihvatljivost zahteva

20. Sud prvo ispituje da li zahtev ispunjava uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dalje obrazloženi Zakonom i Poslovnikom.

21. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. 7 Ustava, koji propisuje:

[...] 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

22. Sud se poziva i na član 47.2 Zakona, koji propisuje:

[...] Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

23. Sud se, dalje, poziva i na pravilo 36 (1) b) Poslovnika koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

b) samo ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke”.

24. Sud primećuje da podnositelj u zahtevu osporava odluke SSK koje su donete u upravnom postupku koji je vođen pred nadležnim komisijama SSK.

25. Sud, dalje, primećuje da se podnositelj po dobijanju odluka SSK direktno obratio Ustavnom суду od koga je tražio ustavnu ocenu odluka SSK vezano za navodne povrede ustavom zagarantovanih prava i sloboda, i pored činjenice da je imao na raspolaganju i druga pravna sredstva koja su propisana zakonom i čijim korišćenjem on može da zaštiti svoja prava i slobode.

26. Sud opaža da podnositelj smatra da sama činjenica što on ima specifičnu poziciju koja sa sobom “nosi” određena prava, obaveze i odgovornost, sama po sebi treba da ga osloboди iscrpljenja svih pravnih lekova koji su propisani zakonom, a koji njemu stoje na raspolaganju.

27. Sud navodi da to ne može biti razlog zbog koga bi podnositac bio oslobođen neiscrpljenja pravnih sredstava, s obzirom da je zakonom regulisano na koji se način rešavaju takvi zahtevi.
28. Sud podseća da član 113. Ustava reguliše jurisdikciju i ovlašćene strane, pri čemu je u samom članu detaljno navedeno u kojim slučajevima, okolnostima i pod kojim kriterijumima ovlašćene strane se mogu obratiti Ustavnom суду.
29. Sud, dalje, navodi da je podnositac u ovom slučaju pojedinac koji spada u red ovlašćenih strana shodno članu 113. 7 Ustava, te kao takav će i biti subjekat razmatranja .
30. Štaviše, Sud podseća da i drugi zakonski propisi kao i princip subsidiarnosti, zahtevaju da pre nego što se obrate Ustavnom суду, podnosioci zahteva moraju da iscrpe sve proceduralne mogućnosti u redovnom postupku kako bi se sprečila povreda ljudskih prava i sloboda zagarantovanih Ustavom ili ispravile eventualne povrede prava zagarantovanih Ustavom.
31. Sud želi da napomene da se u slučaju KI145/15 bavio sličnim zahtevom, i da je dana 16. maja 2016 godine, doneo rešenje o neprihvatljivosti, jer podnositac nije iscrpeo sva pravna sredstva koja su mu po zakonu na raspolaganju (vidi: rešenje o neprihvatljivosti: *Florent Muqaj, protiv odluke br. 321/2015 Tužilačkog saveta Kosova KI145/15* od 5. novembra 2015. godine).
32. Obrazloženje za pravilo iscrpljivanja je da priušti nadležnim organima, uključujući i redovne sudove, mogućnost da spreče ili isprave navodne povrede Ustava. Ovo pravilo se zasniva na prepostavci da pravni poredak Kosova obezbeđuje delotvorna pravna sredstva protiv povrede ustavnih prava. Ovo je važan aspekt subsidiarnog karaktera Ustava (vidi: rešenje o neprihvatljivosti: *AAB-RIINVEST D.O.O., Priština protiv Vlade Republike Kosovo, KI41/09* od 21. januara 2010. godine, i vidi: *mutatis mutandis*, ESLJP, *Selmouni protiv Francuske*, br. 25803/94, odluka od 28. jula 1999. godine).
33. Kao rezime, Sud smatra da u ovom slučaju ne postoji konačna odluka nadležnog organa koja bi u ovoj fazi mogla da bude predmet razmatranja od strane Ustavnog суда..

Zahtev za privremenom merom

34. Podnositac zahteva traži da Sud uvede privremenu meru kojom bi odluke SSK stavila van snage, sve dok ne doneše odluku po ovom zahtevu.
35. Da bi Sud uveo privremenu meru, u skladu sa pravilom 55 (4) Poslovnika, potrebno je da:

“(a) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera pokazala (...), ukoliko prihvatljivost još uvek nije utvrđena, prima facie slučaj o prihvatljivosti predmeta;

(b) je strana koja zahteva uvođenje privremenih mera je dokazala da će pretrpeti nepopravljivu štetu ukoliko se ne dozvoli privremena mera, i [...]

Ukoliko strana koja zahteva privremene mere nije pokazala potrebne prikaze, Veće za razmatranje treba da preporuči odbijanje zahteva".

36. Kao što je gore navedeno, podnositelj zahteva nije pokazao *prima facie* slučaj o prihvatljivosti zahteva. Shodno tome, zahtev za privremenom merom treba da se odbije, kao neosnovan.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 47 Zakona i pravilima 36 (1) (b) i i 55 (4) Poslovnika o radu, na zasedanju održanom 27. marta 2017. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

